

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom došljana:

Vse leto 4.40
Pol leta 2.20
Četrt leta 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „policajnikih“ se plačuje za navadno tristoletno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „
Za večje črke po prostoru

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah na Starém trgu in v Nonski ulici in v prodajalnici G. Likarja v Semeniških ulicah h. št. 10.

Dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Via Mercato 12, naročnina pa opravištvu „Soča“, Via Seminario št. 10.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina znižuje, ako se oglase pri opravištvu.

Vabilo.

Z današnjo številko zvršili smo osemnajsti tečaj svojega lista ter stopimo prihodnji teden v devetnajsti. Pri tej priliki vabimo vse dosedanje gg. naročnike, naj bi nam tudi v prihodnje zvesti ostali ter naročnino poslali o pravem času. Obračamo se pa tudi do takih rojakov, ki niso bili še v vrstah naših naročnikov, ter jih vabimo, da bi blagovoljno pristopili, ter oglasili se za časa z naročnino. „Soča“ stane za vse leto 4 gl. 40 kr., za pol leta 2 gl. 20 kr., za četrt leta 1 gl. 10 kr. — „Sočin“ program ostane dosedanj ter se bo izvrševal z večjo ali manjšo spretnostjo v razmeri s podporo, katero bo list dobival od rojakov v dušnem in gmotnem oziru. Tudi do takih, ki niso in ne bodo naši naročniki, obračamo se s prošnjo, da bi nas podpirali v duševnem delu, kajti z združenimi močmi se veliko doseže. V slogi je moč.

Vprašanje.

Dne 17. t. m. vprašal je državni poslanec dr. Jos. vitez Tonkli v budgetnem ali proračunskem odseku državnega zbora ministra Gavča, kako stojimo se slovenskimi, hrvatskimi in italijanskimi paralelkami na srednjih šolah v južnih deželah in z nižjim gimnazijem v Kranju, o katerih se je uže toliko in toliko prosilo, sklepalo, zahtevalo in tudi obečevalo, pa ne še izvršilo. Ljubljanski „Slovenec“ prinesel je o tej stvari izviren dopis z Dunaja, ki slove tako:

„1. Vže več let zaporedoma sem stavil resolucijo, katera je bila sprejeta v tem vis. odseku in pa v celi vis. zbornici državnega zbora, in tako tudi pri obravnavi proračuna za 1888, v kateri se je pozivala visoka vlada, da vpelje na c. kr. gimnazijah v Mariboru, Celju in v Trstu slovenske paralelke na spodnji gimnaziji s slovenskim učnim jezikom, v Gorici slovenske in laške paralelke, v Pazinu in oziroma na gimnaziji, ki se ima prenesti iz Pazina v Pulj, pa paralelke s hrvatskim učnim jezikom. Dovoljujem si torej staviti vprašanje na njegovo vzvišenost gosp. naučnega ministra: „kaj je on v izvršitev te resolucije vže učinil in kaj misli še učiniti?“

2. Pri isti priliki sem vprašal gosp. naučnega ministra, ali ga je volja, naredbo, vsled katere se ima razpustiti spodnja gimnazija v Kranju, preklicati in torej to gimnazijo še dalje ohraniti, in sem bil tudi navedel vse tehtne razloge, vsled katerih bi se morala rečena gimnazija ohraniti. Na to vprašanje bil mi je torej odgovor, da ima ostati pri tem, da se razpusti gimnazija v Kranju, da pa namerava vlada v Ljubljani napraviti novo osemrazredno gimnazijo.

Dosedaj pa se ni v tem oziru še ničesa storilo, ampak ostalo je pri starem. Nedostatnosti, ki so vsled tega nastale, so sedaj še hujše, kakor lanskega leta; ljubljanska gimnazija ima letos 908 učencev, katere poučuje v 21 razredih 37 učiteljev, med katerimi je nič manje kakor 16 suplentov. Da pri takih razmerah pouk trpi in trpeti mora, je umevno, ker jeden sam volja ne more svojega posla izvrševati, in da pomočni učitelji toliko vspeha ne dosežajo, kolikor redni učitelji, priznava vsak strokovnjak. Nujna potreba, koj in nemudoma napraviti drugo gimnazijo, je dokazana. Ali pa kaže ravno v Ljubljani še drugo gimnazijo napraviti in tam nezasišano trumo učencev vsake vrste kupičiti, je drugo vprašanje. Meni se dozdeva, da je to nevarno uže iz zdravstvenih ozirov in da mora nastati pomankanje pripravnih stanovanj za učence, in smelo trdim, da bi bilo bolje, ako bi se sedanja gimnazija v Kranju ne le ohranila, ampak dopolnila v osemrazredno gimnazijo. Potem bi bilo lepo število učencev v Kranju in v Ljubljani bi sedanja gimnazija zadostovala.

Če bi pa vlada hotela ostati pri svojem sklepu in napraviti v Ljubljani še drugo gimnazijo, kar bi se moralo nemudoma zgoditi, potem jo opozarjam, da bi se morala druga gimnazija tako vrediti, da bi bili spodnji štirje razredi le slovenski, na sedanji gimnaziji pa poleg nemških še slovenske paralelke, ker v prvem razredu je letos vpisanih 240 učencev, med katerimi je le okoli 40 Nemcev, za katere bi torej jedna spodnja gimnazija zadostovala. Vprašam torej gosp. ministra, kaj hoče v tem oziru učiniti?

3. S hvaležnostjo priznavam, da je gospod minister na to, kar sem bil pri lanski obravnavi sprožil, zaukazal, da se je z letošnjim šolskim letom vpeljal na gimnaziji v Gorici prostovoljni pouk v risanju in petju, in veliko število vpisanih učencev je pričelo, da se je s to naredbo v oba čuteni potrebi zadostilo.

Opozarjam pa letos gosp. ministra na proste tečaje za učenje laškega jezika za Slovence, in slovenskega za Lahe, katera pa nikakor ne zadostujeta sedanjim potrebam. Sedaj sta ta dva tečaja le dvorazredna, toda tako, da se učenci sprejemajo le vsako drugo leto. Prvič je pri tej osnovi napaka, da se učenci ne morejo vsako leto v ta tečaja vpisati, drugič je pa nemogoče naučiti se dobro bodisi laškega, bodisi slovenskega jezika v prekratki dobi dveh let. Že v absolutni dobi je bilo za to bolje preskrbljeno, ker sta takrat ta tečaja obsegala po tri razrede, in sprejemali so se učenci vsako leto; v treh letih je bilo vendar le mogoče naučiti se precej dobro laškega in slovenskega jezika. Poudarjati moram, da je sedaj na Goriškem potreba znanja tudi deželnega jezika obče priznana, in da je torej rečena tečaja zopet tako osnovati, kakor je bilo to že prej, da se bodo mogli učenci naučiti tudi drugega deželnega jezika v porabo pri poslovanju v uradih in v javnem življenju sploh, kar tudi pospešuje mirno bivanje ene narodnosti poleg druge.

Zato priporočam prav resno gosp. naučnemu ministru, da vpelje na goriški gimnaziji zopet po tri-razredne tečaje za učenje laškega jezika za slovenske, slovenskega pa za laške učence, ter zaukaže, da se imajo sprejemati učenci v ta tečaja vsako leto.“

Odgovor.

V večerni seji budgetnega odseka dne 19. decembra odgovoril je minister Gavč na vprašanja, katera mu je bil stavil dr. vitez Tonkli glede slovenskih paralelek na srednjih šolah v slovenskih pokrajinah in glede drugih šolskih zadev, ter proučeval, da je naš zastopnik v nekaterih stvareh repliciral, da je odgovarjal na prejeti odgovor. V tej zadevi došel je „Soči“ izviren dopis z Dunaja, ki se glasi tako-le:

„V večerašnji seji finančnega odseka odgovarjal je naučni minister na vprašanja, ki jih je stavil dr. Tonkli v prejšnji seji, blizu tako le: Gledè resolucije, ki je bila lanskega leta na predlog poslanca dr. Tonkli-ja sprejeta v visokem odseku in v visoki zbornici zaradi vpeljanja slovenskih paralelek na nekaterih gimnazijah v južnih deželah, moram pred vsem izreči, da se držim načela, osnovati jih takó, da se učenci na spodnji gimnaziji naučijo toliko nemškega jezika, da se bodo mogli podučevati na viših razredih v nemškem jeziku brez škode za predpisani uspeh. Ceravno se je uredba slovenskih paralelek v Ljubljani dobro obnesla gledè naučenja nemškega jezika, o čemer se je vlada prepričala po svojem odposlanou v Ljubljano, vendar ne kaže po istem kopitu tudi na vseh drugih gimnazijah osnovati za slovenske učence enake slovenske paralelke.“

Po zaslišanju menenja dež. šolskega sveta za Štajarsko izdalo je naučno ministerstvo naredbo, vsled katere se imajo vpeljati Slovenske paralelke na gimnaziji v Mariboru s pričetkom šolskega leta 1889/90 tako, da se bodo podučevali nekateri predmeti le v slovenskem, drugi pa (najbrže od tretjega leta naprej) v nemškem jeziku. Ob enem se ima terminologija v nemškem jeziku pri slovenskih predmetih, in v slovenskem jeziku pri nemških predmetih podučevati, tako da se učenci na spodnji gimnaziji lahko naučijo obeh jezikov.

Za to gimnazijo pride na vrsto gimnazija v Gorici, kjer je treba vpeljati zraven slovenskih paralelek za sovenske učence tudi laške paralelke za učence laške narodnosti. Čeravno je stvar v Gorici težja, vpeljejo se vendar tam slovenske in laške paralelke, če le mogoče s pričetkom šolskega leta 1889/90; če bi pa to bilo nemogoče za to dobo, pa za gotovo s pričetkom šolskega leta 1890/91.

Kar se tiče pa spodnje gimnazije v Kranju, se ta gimnazija ne da reaktivirati (oživiti); gledè pa izredno velikega števila učencev na gimnaziji v Ljubljani, se v Ljubljani napravi čem prije še ena gimnazija, in da se bo že sedaj moglo vodstvo bolj uspešno pečati z nadzorovanjem poduka, poklical se je še drugi vodja v Ljubljano.

Kar se tiče pa tečajev za prostovoljno podučevanje laškega jezika za slovenske in slovenskega jezika za laške učence na gimnaziji v Gorici, bo on stvar pozvedaval in ustreže rade volje želji poslanca dr. Tonklija.

Na to se je poslanec dr. Tonkli zopet oglašil in govoril blizu takó:

„Najprej predlagam, naj se odgovor gosp. naučnega ministra na moja vprašanja zabeleži v zapisnik današnje seje in sprejme v poročilo na drž. zbor.“

Nadalje opozarjam vis. vlado, da se je bila že od prejšnjega naučnega ministra izdala naredba ki je še v veljavi, pa kateri bi se bile imele vpeljati paralelke s hrvaškim učnim jezikom v nižjih razredih na gimnaziji v Pazinu, in da se to ni bilo zgodilo, krivo je bilo edino le pomanjkanje prostorov. Sedaj hoče naučno ministerstvo to gimnazijo prenesti iz Pazina v Pulj, po tem bi bilo postorje v Pazinu dovolj za samostalno nižo gimnazijo s hrvaškim učnim jezikom. Ker tudi občina Pazinska za to prosi, in ker je ona velike denarne žrtve storila za pripravo poslopja za gimnazijo, vroče priporočam gosp. ministru, naj bi to željo pazinske občine izpolnil in tako lep korak storil v izvrševanju narodne ravnopravnosti v Istri.

Gledè nemške gimnazije, ki se ima v Pulji osnovati, priznavam, da je tam gimnazija sploh potrebna; če bi imela pa nehati cela gimnazija v Pazinu, in če bi se tam ne osnovala niža gimnazija s hrvaškim učnim jezikom, bi se morale vpeljati pa hrvaške paralelke na gimnaziji v Pulju.

Tudi sem mislil, da puljsko mesto, ki je obečalo 24 tisoč gold. podpore za rečeno gimnazijo, je stavilo pogoj, da se ima vpeljati v Pulju na novi gimnaziji kot obligaten predmet za vse učence laški jezik; če je to istina, moram vis. vlado opozoriti, da je to proti določbi člana 19. ustanovnih zakonov; vendar pa bi ne imel nič proti temu, da bi se le potem vpeljal poduk hrvaškega jezika kot obligaten predmet za vse učence, ker po tem bi se vsi učenci naučili obeh deželnih jezikov, kar bi jim jako koristilo pri njihovem prihodnjem poklicu in v javnem življenju sploh. Jaz bi še večjo željo izrekel, to je, da bi se prenesel v Pulj tudi sedež škofijstva iz Poreča in pa okrožne sodnije iz Rovinja, in da bi mesto Pulj postalo metropola (glavno mesto) Istre.

Kar se pa tiče spodnje gimnazije v Kranju, sem še sedaj tega menenja, da bi bilo bolje, da bi se v Kranju ne le ohranila slovenska spodnja gimnazija, marveč še raztegnila na višo gimnazijo, ker po tem bi imela ta gimnazija toliko učencev, da bi v Ljubljani le ena gimnazija zadostovala.

Če pa bi imelo pri tem ostati, da se gimnazija v Kranju razpusti, potem je pač nujna potreba ustanoviti nemudoma še celo drugo gimnazijo v Ljubljani, ker tako tam reč ostati ne more brez velike škode za učne uspehe.

Za ta slučaj moram priporočati vis. vladi, da vsaj nekako odškodni mesto Kranj za zgubo spodnje gimnazije s tem, da tam osnuje kako primerno obrtno šolo.

Gospod minister je na to odgovoril, da mesto Pulj ni stavilo za svojo podporo zgoraj navedenega pogoja.

Dopisi.

V Gorici, 27. decembra 1888. — (Božičnica slovenske dekliške šole in otroškega vrta) dne 23. t. m. se je prav dobro obnesla. Čitalnična dvorana je bila natlačeno polna, da mnogim ni bilo več mogoče dobiti prostora ni med sedečim ni med stoječim občinstvom. In to vkljubo vstopnini. Čitalničen odbor je skrbel za red in je bil vse tako pripravljen, da ni bilo niti najmanjšega nerada, če tudi je bilo preobilno otrok in občinstva. Hvala mu!

Program, ki je bil v zadnji „Soči“ objavljen, vršil se je izvrstno. Male pevke prepevale so svoje pesni tako neustrašeno, natančno in z občutkom, kakor da bi bile doma, in ne na odru pred 500-600 ljudmi. Gospodični voditeljici, ki je otroke poučevala, in č. g. kateheta, ki je pri tem sodeloval, vsa čast! — Deklamovali so mali otroci iz otroškega vrta in deklice iz šole. Vse se je čudilo, da jim je šlo tako gladko, kakor očenaš, ter hvalilo učenke in učiteljice za njih trud. Odbrani sestavki bili so prav primerni, večinom navlašč za to sestavljeni po č. g. kateheta in še onem gospodu detoljubu. — Igra „Kjer Bog, tam mir“, poslovenjena po č. g. H. Z., igrala se je prav dobro v splošno zadovoljnost. Videlo se je, da otroci so se marljivo učili svoje vloge, katere so spretnješe pripovedovali nego kedaj odrasli diletantje. Hvala gospodični voditeljici, Mariji Jugovi, ki je otroke tako lepo pripravila in ki je vse lepo uredila. Pohvala, ki je donela po dvorani, veljala je otrokom, pa tudi rediteljici tako lepe veselice.

Najlepše za otroke bilo je božično drevo, polno lučic in raznih darov, ter razdelitev darov, ko je bil program končan. Vsi veseli sprejemali so otroci manjše in večje darove, ki so se jim dajali, bodisi igrače, jestvila ali obleka. Tudi v tem oziru zasluži šolsko vodstvo vso pohvalo, kajti skrbelo je že zdavnaj za potrebno blago, delo in — novce. Na kratko rečeno: bilo je prav lepo. Slava!

Iz Vipavske doline, dne 18. dec. t. l. — (Beseda slovenskim krčmarjem.) Letos se sploh čujejo tožbe, da ljudstvo ne more prodati svojega vinskega pridelka. Valed tega nastaja tu pa tam uže potreba, da celo pomanjkanje.

Kaj pa je temu vzrok? Morda slaba vina? Visoka cena? Nikakor ne! Imeli smo uže slabša vina in tudi dražja, vendar so se prodala. Res, da letošnje vino ni tako, kakršno je bilo v lanskem; a v primeri z letino smemo reči, da je dobro. Kje tiči tedaj vzrok?

Kakor znano, letos je imela Istrija mnogo grozdja. In ker je bilo po ceni, nakupili so si ga neki vinski trgovci. Vemo pa, da se s črnim istrskim grozdem da vrio dobro petijotizirati, — in omenjeni kupčevalci so v tem tudi mojstri! Tako je v nekaterih krajih, posebno v mestu, nastalo na izobilje istrskega vina in petijota, ki izpodriva našo pošteno, domačo kapljico! (Morda je kaj resnice na tem; ali od druge strani vemo, da letos se dobiva v Istri tudi naravno vino po taki ceni, za katero je skoro nemogoče napraviti petijot. Da zastaja domače vino, mora imeti torej še druge uzroke. Ur.)

Narodni krčmarji, naši Slovenci, zdramite se! Kje je vaša prva dolžnost? Gotovo da pri svojem bratu, svojem sodeželanu, svojem slovenskem kmetu. Saj tudi on vas podpira, zakaj bi tudi vi njega ne? S svojo nenarodno kupčijo z vinom zapirate svojemu ljudstvu pot do krajcarjev, odtegnjete mu plačilo za krvavo njegovo žulje, revežem jemljete kos izpred ust ter ga dajate raje bogatim ljudem, ki črtijo vaš jezik, šege, navade, narodnost, ki črtijo tudi vašo vero, — ki so vam le takrat prijazni, kedar imajo dobiti groš, — drugače pa vselej nasprotni, sovražni! — S svojo nenarodno kupčijo potiskate kmeta v potrebo in v stisko. Ta pa ga potem sili, da nastavi sam svoje vino na prodaj, na tako zvano „trifo“. — Vidite, na ta način bodo ljudje pili svoje vino sami, — a „judovec“ — bote pili pa vi krčmarji sami! In skoraj prav bi vam to bilo! — No, da pa do tega ne pride, da ne bote trpeli vi, in da tudi kmet ne popije sam svojega pridelka, ampak da ga spravi v denar ter da bo s tem pomagal sebi in drugim (in tudi krčmarjem), — stopite na noge, naši slovenski narodni krčmarji, stopite na staro, bratsko, kristijansko pot ter kupujte dobre in zdrave kapljice pri svojih domačih ljudeh. Kedar pa zmanjka doma, potem idite drugam, — a ne narobe!

Podpirajmo se drug drugega, skrbimo eden za drugega, kajti le potem se utrdimo, ukrepimo ter se vzmujemo vršiti sveti narodni program. Ako pa bo no za par grošev umazane dobickarije ospili in slabili svoje moči, — ako pojdemo tujcem, uže sedaj premočnim, na roke, — potem je naš propad blizu, — nasprotnikova zmaga lahka!

Krčmarji, nastopite drugo, — narodno pot! (A tudi pivci bi morali zahtevati rajši domač ko tuj pridelak, da bi se krčmarji ravnali po njih.)

Rodoljub.

Lokve, 23. dec. — (Inštalacija.) Advent je kristijanu čas tihega življenja, pobožnega premišljevanja. Po mnogem hrupu prinesel je letošnji advent tiho žalovanje in premišljevanje posebno na Trnovo, ko se je tamkajšnji vikarij preselil na Lokve in je Trnovo ostalo začasno brez lastnega dušnega pastirja. Tem več veselja pa je prav ta advent prinesel na Lokve.

Dne 20. t. m. prišel je namreč na Lokve mlad, na dušnih in telesnih močeh čvrst duhovni pastir. Lokve so tako imenovana cesarska kuracija, ali sedanjí rod vendar ne pomni, da bi bil tukaj inštaliran kurat. Do lera 1787 so bile Lokve del čepovanske duhovnije, tedaj je ta kuracija doživela sto let. Prav kakor za stoletnico dobila je lokvaraka duhovnija inštaliranega kurata, pravega župnika, v veliko veselje vsem duhovnanom. Vovetje navdajalo je vse, posebno danes, ko smo praznovali slovesno umeščeneje prečastitega gospoda Janeza Klobovsa na duhovnijo sv. Antona puščavnika.

Za slovesni sprejem in uredbo današnje slavnosti steklo si je slavno oskrbníštvo c. k. erarskega gozda velike zasluge. Iskrena mu hvala!

Uže ob 9. uri je začelo dohajati ljudstvo. Proti 10. uri so došli č. g. vikariji iz Čepovana, Lokovca in Gorenje Trebuše, kmalu potem povabljeni gospodje od gozdnega oskrbníštva iz Gorice, s Trnovega in z Lokvij. Kazalec na uri se je pomaknil na pol ednajste ure, in zdajci nam strol možnarjev naznani dohod uže težko pričakovanih dostojanstvenikov p. n. monsignora Fr. Avg. Košute kanonika in dekana, in visokorodnega barona dvornega svetovalca Fr. Rechbacha. Posebna radost je zavladala med povabljenimi gosti in mod ljudstvom, ko so videli, da veleconjena dostojanstvenika so nista ustrašila ni zimskega vremena ni slabih in dolgih poti. Ugodno v tem obziru pa je bilo to, da so vsaj ceste odprte, ker imamo snega toliko kot nič. Hitro se je uredila procesija in vršila se je inštalacija po navadnem slovesnem obredu. Konec svojega jako primernega in spodbudnega govora je monsignor inštalator naznanil, da ravno umeščeni gospod župnik bo ob ednem oskrboval vikarijo na Trnovem, kjer bo vsako drugo nedeljo in ob praznikih bral drugo sv. mašo.

Po dovršenem cerkvenem opraviu sta blagovolila visokorodni g. baron dvorni svetovalec kot zastopnik visoke c. k. vlade in monsignor dekan kot pooblaščenec preč. kn. ordinarijata župniku izročiti inventar cerkve in prebende. Konečno se je lep krog povabljenih zbral v jako okusno okinčanej obednici, kjer je novi g. župnik svojim gostom skrbno izoborno postregel.

Opomnim naj še, da pri puku schlumbergerje se niso pozabile napitnice, nevačne pri takej slavnosti. Pa sumljivo vreme in dolga pot do doma je goste kmalu opomnila na slovo in odhod.

Politični razgled.

Božični prazniki donesli so nam vsaj zunanji mir, ker politikom in časnikom ni bilo mogoče vznemirovati ubogo ljudstvo. Kaj se je med tem kuhalo v kotlu, kjer mešajo evropski državniki, nas malo briga, ker nam ni še znano; dobrega ne pričakujemo, a za slabo je še vedno čas.

Med tem, ko je politika mirovala, obhajali so v cesarski družini vesel dogodek. Nadvojvodinja Marija Valerija, cesarjeva mlajša hčer, rojena 22. aprila 1868, zaročila se je z nadvojvodo Francem Salvatorjem, rojenim 21. avgusta 1866.

Ogerski primas, kardinal in nadškof ostrogouski Simor, nameraval je sklicati zbor katoliških škofov ogerskih ter predlagati jim, da bi se potegnili za svetno posest in oblast papežev. Ministerski predsednik Tisza in še višji krogi uplivali so tako dolgo nanj, da je moral svoj namen opustiti. To kaže v čudnem svitu stanje katoliške cerkve na Ogerskem.

Kraljevina srbska ima novo ustavo po smislu radikalcev. Kralj Milan je gospodar svojega liberalnega ministerstva, a ne skupščine, v kateri imajo radikalci 475, liberalci pa 91 glasov. Ker noče kralj odpustiti liberalnega ministerstva in namestiti ga z radikalnim, raznašala se je uže vest, da kralj odstopi ali pa da začne vstaja; ali ta vest do zdaj se ni potrdila in morda se še vse poravnava, ker radikalci se kažejo jako spravljivi. Zahvalili so se kralju za ustavo ter zagotovili ga svoje zvestobe. Kako dolgo bo to trpelo?

Italijane peče, da na katoliških shodih raznih držav se zahteva papežu nekdanje svetno

posestvo. Crispi ministerski predsednik je pisal vladam, naj bi zabranjevale take shode in take izjave v svojih deželah. Nekatero vlade ga slušajo v tem, druge pa ne. V Rimu vršile so se svečanosti v čast Oberdanku in proti Avstriji.

Francozi so v nevarnosti, da zgubijo veliko denara, ki so ga posodili neki družbi, da bi prerezala južno Ameriko od severne in spojila tako dve veliki morji, Odšteti denar je že ves porabljen, a delo ni izvršeno niti za polovico. V zbornici je velik ravs in kavs.

Domače in razne vesti.

Goriška čitalnica hoče kot složna družina obhajati Silvestrov večer s pristo zabavo brez določene sporeda. Samo to vemo že zdaj, da se bo predstavljala po Miroslavu Vilharju prosto predelana šaloigra „To sem bil ja“, posneta iz kmečkega življenja; da se bodo peli ženski in mešani zbori, da pride kak samospev na vrsto, spremljevan na glasoviru, da se bode več gospodičin poskusile na citrah in da se vplete med druge točke tudi kak koncerten komad na glasoviru. Naši vrli diletantje nas hočejo to pot iznenaditi z razno užesno pašo. — zato so zamolčali naslove posameznim točkam. Tem boljje nas more mikati, da se ta večer zberemo kot polnoštevilna čitalnična družina. Po besedi bo tombola z raznovrstnimi dobitki in o polnoči slovo od starega leta in pozdrav novemu. Kaj bo po polnoči, to najprej zvedava mladina ugane. Začetek zabavi ob 9. uri. Hišni gostilničar hoče skrbeti za dobro postrežbo.

Paralelke ali vstične razrede z deželno učnim jezikom dobimo morda na gimnaziji v Gorici. To bi bilo prav in razumljivo; neumljivo je pa, kaj bi imeli potem opraviti nemški razredi na nižji gimnaziji. Izmed 40-50 dijakov, katere navaja statistika kot Nemce, jih je komaj 15 do 20 pravih Nemcev, in to na vsem gimnaziji! Da bi se radi teh napravile paralelke, se ne zdi ne vredno, ne potrebno, posebno ko že zdaj radi govoré italijanski; če pa se imajo slovenski in italijanski dijaki siliti ali vabiti v nemške razrede, k čemu potem paralelke? Slovenski in italijanski spodnji gimnazij brez nemškega zadoštujeta v Gorici popolnoma.

Na Ajsovcu blizu Gorice, kjer vzdržuje goriško mesto, primorano po šolski postavi in po ukrepih deželnega šolskega sveta, slovensko ljudsko šolo, prigodilo se je zadnje dni nekaj nenavadnega. V šolskem vrtu porezala je hudobna roka razno sadno drevje in trte ter uzročila škodo za kakih 15 ali 16 goldinarjev. Vrhu tega našli so na onem mestu, kjer se je škola godila, 40 stopinj proč od šolskega poslopja in učiteljevega stanovanja, dve dobro zaviti dinamitni patroni, pripravljeni z nitroglicerinom. Ali je bilo to nevarno blago zgubljeno ali navlašč tje postavljeno, se ne vé; govorica pripoveduje marsikaj. Sreča, da se patroni niste vneli; ko so jih otroci našli in stiskali; lahko bi se bila zgodila velika nesreča.

Arme Reisende (ubogi potniki) se imenujejo tuji ljudje, ki nadlegujejo meščane s prisiljenim berančenjem. Kadar ne dobijo, kar želijo, si pa sami pomagajo. Tako je nekdo oni teden vzel p. n. gospodu mestnemu pisarju povrhu sukno ter zastavil jo v Mirnu za 5 gl., ker mu ni hotel ali mogel pomagati. „Corriere“ pravi, da so ti ljudje večinom iz Ljubljane, Štajerske in drugih nemških dežel. Iz imenika onih 14 „potnikov“, katere je goriška policija za praznike preskubela z brezplačno hrano, razvidi se, da je bil med njimi le eden rojen ljubljčan, a štiri je podaniki italijanskega kralja (iz Vidma, Čedadada, Ampezzo in Mestre) ter eden Tržačan. Iznana sta bila dva: eden iz Čedadada in edna iz Planice.

Radodarni doneski. Za dekliško šolo in otroški vrt v Gorici sta darovala: Gašpar Likarjav Gorici 1 gl., Andrej Znidarčič v Gradnem 5 gl. Otroškemu vrtu v Pe v mi so podarili: Josip Kragelj, dekan v Tolminu, 5 gl.; Josip Ivančič v Gorici za božičnico 5 gl.; Andrej Kragelj v Gorici za božič jabolke; razni dobrotniki v hrilih: fižola, krompirja, jabolke, suhih hrušk in drugih jestvil. Studentovski kuhinji v Gorici je podaril Josip Kragelj, dekan v Tolminu, 5 gl.; Neimenovan dobrotnik 20 gl. — Za božičnico otrokom dekliške šole in otroškega vrta v Gorici so darovali: dr. Fr. K. 1 gl.; Gašpar Likar pisank, podobice in knjižice; gospodična Šerko v Gorici 1 gl.; monsignor Andrej Marušič 2 gl.; Ivan Jenko 1 gl.; Valentin Kumar 1 gl.; Josip Ivančič 1 gl.; Janez Grbec 5 gl.; Franjo Ferfila 3 gl.; monsignor Josip Marušič 1 gl.; Josip Bajec 1 gl.; gospa Dekleva 2 gl.; Josip Calot 50 kr.; gospa Rojčeva in gospodična Gabrijela Doljakova jabolke; vstopnina k božičnici dala je 45 gl. Presrečna hvala vsem milosrdnim dobrotnikom.

Drobne novice. Bukve družbe sv. Mohora došle so v Gorico te dni ter se dobivajo pri poverjeniku č. g. Franc Žigonu, kaplanu na Placuti, v hiši tik cerkve v drugem nadstropju. — „Slov. bralno in podporno društvo v Gorici“ bo imelo v nedeljo 30. t. m. ob treh popoldne v pritlični dvorani Marzintjeve gostilne svoj letni občni zbor. Društveniki se vabijo k obilni udeležbi. — Za devinsko faro ponovil je prošnjo pred. g. Josip Skočir; soprosilec č. g. Andrej Ferfolja je pa baje svojo odtegnil. Zdaj bo najbrže konec. — Kneza Henloha, prijatelja visokih in uplivnih gospodov, nadlegujejo zdaj radi bodočega kateheta v Gorici. Lepa je tudi ta! — V Ajdovščini imeli so 23. t. m. lepo božično svečanost za šolske otroke, ki so izvrstno peli, igrali in deklamovali, za kar gre v prvi vrsti hvala učiteljici gospi Kersnikovi. K sklepu razdelili so se lepi in obilni darovi med šolsko mladino, ki jih je bila neizrečeno vesela. — 20. t. m. umrl je Franc Kramerschitz posestnik gostilne „Kogerski kroni“ v Gorici. — Č. pater Bankich, družbe Jezusove v Gorici, je nevarno obolel.

Kózice ali runje imajo ljudje v hribih, posebno v Baški dolini. Zanesla jih je neka žiganka, ki je šla dalje čez Petrovo brdo na Kranjsko. To bolezen dobi se uže vasi: Podmelec, Kneža, Grahovo, Obloke, Stržišče, Podbrdo, Ljubin in druge, in bati se je, da se bo bolezen še dalje širila, če tudi uporablja gosposka vsa sredstva, ki so ji pri rokah.

„Popotnikov“ koledar za slovenske učitelje za navadno leto 1889 s popolnim šematizmom (imenikom) šolskih oblastnij, učiteljšč, ljudskih šol in učiteljskega osebja po Južnoštirskem, Kranjskem, Primorskem in slovenskem delu Koroškega po stanju v začetku šolskega leta 1888/89, izšel je te dni v Mariboru in se dobiva v platno vezan za 1 gl., po pošti 5 kr. več. Sestavil in založil ga je izdajatelj Miha Nerat, nadučitelj in „Popotnikov“ urednik v Mariboru, pri katerem se koledar naročuje, kakor tudi v knjigarnah.

Vipavska čitalnica bo imela čast, da začne novo leto s plesom v proslavo g. Josipa Gorupa, začetnika mnogih ustanov. Vstopnina k plesu znaša za osebo 1 gold. Pred plesom bo beseda s igro, govorom, deklamacijo in raznimi pesnimi. Vstop k besedi za osebo 30 kr., za obitelj 1 gl.; začetek ob 7. uri.

Slovenski listi za novo leto. Ko se bliža konec starega in začetek novega leta, priporočajo se listi prejšnjim naročnikom ter vabijo, da bi še drugi pristopili. Pri tej priliki omenjajo, koliko so že storili za narod, ter razlagajo, kako hočejo dalje postopati. Ker našim čitateljem niso na razpolago vsi slovenski listi, hočemo jim posneti po nekoliko iz javnih slovenskih političnih listov, da bodo videli, kako se lahko ista reč pove z različnimi besedami.

„Slovenski Narod“, najstarejši slovenski dnevnik, piše: H koncu starega in pričetku novega leta, ko „Slovenski Narod“ pričinja svoj XXII. tečaj, obračamo se do občinstva svojega s prošnjo, da nam je v novem letu isto tako zvesto, kakor doslej. Tudi mi ostanemo isti, kakor smo bili. „Slovenski Narod“ kot glasilo nezavisne narodne stranke, držal se bode tudi v bodoče narodnega programa in kakor doslej stal na braniku za narodne pravice. Skrbel bode za mnogovrstno vsebino, za dobre članke, v katerih se bodo razpravljala dnevna vprašanja, prinašal bode izvirne dopise iz vseh slovenskih pokrajin, priobčeval pa tudi moj domačimi in raznimi stvarmi mnogo zanimivih in poučnih drobtin. V podlistku pričae z novim letom jako lepa povest slavnega ruskega romanopisca G. P. Danilevskega: „Rodbinski spomini“. Sicer pa je skrbnjeno tudi za krajše podlistke, katere bomo zdaj pa zdaj priobčevali za potrebno premembo.

„Slovenec“, njegov tekmeč, pravi o tej priliki: Ob nastopu novega leta prosimo vse dosedanje prijatelje našega lista, da nam ostanejo zvesti še nadalje in nam pridobivajo tudi novih moči, v duševnem kakor gmotnem oziru. Naš list je zadnji čas vsestransko vrlo napredoval ter sega v vedno širše narodne kroge, kar nam daje prepričanje, da je hodil pravo pot, ko se je potegoval za blaginje nam milega naroda na versko-narodni podlagi. Skrbnem bode, da list spopolnimo vedno bolj in bolj, kar bomo tem preje dosegli, čem več delavnih prijateljev se nas oklene pri požrtvovalnem delovanju. Kar nam je bilo vodilo do zdaj, bode nam tudi zanaprej. Neustrašeno bomo hodili pot, označeno v besedah: Vse za vero, dom in cesarja! Prizadevali si bomo, da se vrne krščanski duh naših pradedov v vse družbinske kroge; potegovali se bomo za pravice naroda, in še zlasti, da postane slovensčina povsod, kjer prebiva naš rod, v šoli in v uradu jednakopravna z drugimi jeziki mogočne Avstrije. Vnemali bomo Slovence k dosedanji zvestobi in udanosti do presvetlega vladarja in habsburške rodbine, ker le na tej podlagi more se vspeti k moči in slavi — dragi nam narod slovenski.

„Novice“ Le malo dni še in „Novice“ nastopijo svoj sedem in štirideseti letni tečaj. — Mno-

go prijateljev, vernih podpornikov, zvestih boriteljev za blagor slovenskega naroda obžalovale so že „Novice“ v teku svojega obstanka, pa mnogo veselih dni, mnogo srečnih dogodb, zapisale so že „Novice“ v svoje liste. Tudi minulo leto smemo prištevati veselim letom, tudi v tem letu imamo zabelžiti brezštevilih činov, častnih za naš narod, dokaz njegovega napredka, dokazov izrekoma ljubezni, zvestobe in hvaležnosti do našega očetovskega cesarja, ki je letos dopolnil 40. leto svojega po pravici blagovanega vladanja. „Novice“ bile so z veseljem in ponosom glasilo čistega čutja naroda našega, prepričane, da so tudi one pripomogle v teku vsih svojih let k zdravi zavednosti Slovencev, k onemu razvoju, ki še le daje veljavo med drugimi narodi. — Zahvali pa dodajmo takoj prošnjo, da nam vsi ostanejo zvesti tudi prihodnje leto in da širijo „Novice“ v svojih prijateljskih krogih. Vsaj polajajo „Novice“ na primeroma malim prostoru, mnogovrstnega gospodarskega, podučnega in zanimivega političnega gradiva, katero poslednje zajema iz dobrega, neposrednega vira.

„Zgodnja Danica“. Z Božjo pomočjo in po blagi darežljivosti Slovencev prične svoj 42. letnik. Ta številka je znamenje že postavne in čvrste dobe zemeljskega bitja; zato se nadaja, da postavni in značajni Slovenci jo bodo tudi nadalje blagodušno podpirali s svojo krepko desnico — s pisanjem in nekoliko obilnimi naročevanjem. Zato prosimo, da bi jo častiti gospodje duhovni pastirji vernikom vneto priporočili in svetovali, naj bi jih po več skupaj zbralo, katerih vsak bi dal malo grošev, — pa imajo „Danico“ za pol leta, ali še bolje — za celo leto. Takó posebno tudi delavke po tovarnah — naj bi si jo po 10 in 10 oseb skupaj naročilo, ter jo zvestoma prebirali. Poskusite, in pospešilo se Vam bode. „Danica“ Vam utegne veliko pomagati k dušni svetlobi in lepoti ter k Vašemu in družih zveličanju. „Danica“ pa da bode ložj izhajala in prihajala bolj mična in koristna. Založništvo je naročilo nove, nekoliko večje črke, in nadalje bode izhajala z nekoliko razmaknjenim tiskom za slabejše oči, zato pa tudi po malo znižani ceni. Ako bi se naročniki znatno po množili, bi se mogle narediti še vgodnije pogoje in včasih dati kaka priloga.

Slovenski Gospodar. Z novim letom prične „Slov. Gospodar“ svoj 23. tečaj, prosimo torej dosedanje p. n. naslovom prijatelje in naročnike „Slov. Gosp.“, naj nam ostanejo še za naprej zvesti ter obnovijo svojo naročbo o pravem času. Komur je mogoče, naj ga priporoča tudi svojim prijateljem v naročbo. Tako cenó in s takim obilnim blagom ne izhaja noben slovenski, a težko, če še kje kateri nemški časniki. „Slov. Gospodar“ izide vsak četrtek na celi poli, dvakrat v mesecu prinese po pol pole priloge, cerkvene ali gospodarske, vmes pa še tudi priloge inseratov. V očišled tega je njegova cena celo mala in je mogoča samo, če ima „kat. tiskovno društvo“ obilo udov, kateri doplačajo, kar jej primanjka.

„Edinost“. Skoraj izteče 13. letnik našega glasila. Prepričani smo, da smo v težkem boju proti mnogim ruskim nasprotnikom vestno izpolnjevali svoje dolžnosti, kolikor so nam dopuščale skromne naše moči. Pogumno zatorej zremo v bodočnost, osvedočeni, da nas ne zapuste v prihodnjem letu oni rodoljubi, kateri so nam bili doslej zvesti naročniki. Tako se moremo tudi nadejati, da dosežemo svoj namen združenimi močmi ter priborimo primorskemu Slovanu ono priznanje, katero mu pripada po zgodovini in pravici. Ta naloga: bojevanje za našo narodno svetinjo ostaje nam živo pred očmi; za njo živimo in ako treba, žrtvujemo zadnje svoje imetje. Našemu načelu torej ostanemo zvesti in primorski Slovenec najde v nas izvestno tidno zaslombo. Prosimo zatorej naše rodoljube, da nas podpirajo kolikor mogoče s tem, da se pridno naročuje na naš list.

„Mir“ je edino glasilo Slovencev na Koroškem. Brez njega bi ne bilo narodnega gibanja med koroškimi Slovenci. Skoraj v 3000 iztisih je romal „Mir“ letoš po Slovenskem. Pripomogli so temu blagi rodoljubi, ki so prišli na pomoč našemu listu z naročnino, dopisovanjem in denarno podporo. Ni nam bilo mogoče zahvaljevati se dobrotnikom vsakemu posebej. Zatorej izrekujemo na tem mestu svojo najprisrčnejšo zahvalo vsem naročnikom, podpornikom in dobrotnikom, ki so gmotno in dušavno podpirali naš list. K tej zahvali pa pristavimo nekatere srčne prošnje. — Slovenci! Tisti časi so minuli, ko se kmetu in marsikateremu drugemu ni bilo treba brigati za to, ker se po svetu godi. Od vseh strani vam ponujajo zdaj liste, ki so sovražni katoliški cerkvi in slovenski besedi. Ne segajte po njih! To bi bilo v našo pogubo. Sramota je za vsako verno slovensko družino, ako podpira nemško-liberalne liste, naj se imevajo kakor hočejo. Naročujte si „Mir“, ki bo Vam za 1 gl. 24 kr. celo leto podajal zdrav poduk o političnih, verskih, narodnih in gospodarstvenih rečeh.

Dolenjske Novice. — Z današnjo številko smo končali četrti letnik naših „Dol. Novic“. Pri srčno se zahvaljujemo vsem, kateri so kaj pripomogli,

bodisi s pisanjem, ali naročilom, ali vsaj s priporočilom. Vsem prav topla zahvala! S prijateljskim zaupanjem priporočamo pa se tudi za naprej vsem častitim naročnikom, da bi nam oni blagovolili zvesti ostati ter prosimo, da bi zopet veliko novih naročnikov pridobili. Cena ostane kakor do sedaj 1 gold. V Švico in Ameriko 1 gold. 50 kr., na Nemško in v Bosno 1 gl. 25 kr. Zaupljivo prosimo, naj blagovolijo častiti naročniki svojo naročnino prav kmalu poslati, ker tisto zaostajanje silne težave čela, red moti, in množina odtisov se ne da določiti.

„Domoljub“ vabi svoje prijatelje ob bližajočem se koncu leta, naj mu vsi ostanejo zvesti in naklonjeni ter naj mu pridobé še mnogih novih bralcev in prijateljev ter želi, da se število naročnikov podvoji ali potroji. — „Domoljub“ se je trudil, da bi vstrežal svojim bralcem in obeta to tudi v prihodnje storiti. Stane na leto 80 kr., za pol leta 40 kr. Najbolj kaže, da v krajih, kjer je več naročnikov, eden za vse pobere naročnino in jo skupno pošlje po nakaznici. V tem oziru se posebno priporoča „Domoljub“ p. n. gosp. duhovnom, učiteljem in županom.

Srčen pozdrav

vsem znancem in prijateljem, od katerih se nisem mogel posloviti osebno zaradi nujnega odpotovanja v Trst k poštenu uradu!

V Gorici, 27. decembra 1888.

Anton Zavrtnik.

Javna zahvala.

Huda bolezen je nedavno zadela našo preljubo mater, oziroma soprogo; na uiti jo viselo njeno drago življenje. — Posebno zaupanje nam je velelo poklicati k bolnici velecejenega zdravnika, gospoda dr. Andreja Lisjaka, in prav smo pogodili! Gosp. doktor je koj spoznal nenavadno, novarno bolezen in jo je lečil tako vestno in spretno, da je v kratkem času pregnal nevarnost ter ohranil najljubše bitje naše družini. Zato smatramo si v sveto dolžnost izreči mu po javnem potu svojo iskreno zahvalo za njegov neumorni in uspešni trud in za njegovo zares prijateljsko ravnanje.

V Mirnu 24. decembra 1888.

Rodbina Hausner.

Javna zahvala.

Podpisani šteje si v prijetno dolžnost zahvaliti se najtopleje vsem p. n. gospodom in gospem, ki so z različnimi darovi pripomogli, da se je moglo napraviti tudi letoš tuk. š. mladini in otroškemu vrtu božično drevo. Še posebna zahvala izreka se tem potom visokorodnemu gospodu grofu Sigisundu Attems, grofici Matildi Attems, blag. g. g. vodjama tuk. c. k. privil. papirnice in njunima gospema, kakor tudi gg. veleposestnikoma Kocjančiču in Klaučiču. K lepi slavnosti pripomogli so tudi nekateri goriški trgovci kakor: Ziani, Mose, Musina, Clement, Likar z raznim blagom, katero so v ta namen darovali. Bog plati!

V Podgori, 26. decembra 1888.

Krajni šolski svet v Podgori.

Javna zahvala.

Vsem dragim prijateljem in znancem prerano umrlega moj-ga preljubega soproga gospoda

Franca Kramerschitz-a,

ki so mu skazali zadnjo čast s tem, da so ga spremlili na potu k hladnemu grobu ali da so mu podarili krasnih vencev, zahvaljujo se ginjenega srca

V GORICI, 22. decembra 1888.

žalujoča

ANA vdova KRAMERSCHITZ.

Št. 36.

Razglas.

Dne 5. januarija 1889 bode v občinskem uradu v Sežani od 10-12. ure predpoludne javna dražba za oddajo predslouvanja enega dela skladovne ceste pri Dutovljah. Ključna cena znaše 621 fl. 47 kr.

Pogoji in načrti so vsakemu v pregled v Sežanskem občinskem uradu.

Cestni odbor v Sežani,

26. decembra 1888.

NAČELNIK,

Oznanilo.

Uljudno podpisana naznanja slavnemu občinstvu, da je po smrti svojega soproga gospoda Franca Kramerschitza prevzela v svoje oskrbovanje gostilno „Kogerski kroni“ v Gorici, ter se priporoča slavnemu občinstvu, zahvaljujoč se za dosedanje zaupanje in obiskovanje, da bi tudi dalje mnogoštevilno zahajalo v to gostilno, katero bo podpisana preskrbovala vedno z najboljšo pijačo in hrano ter s točno postrežbo po najnižjih cenah.

V Gorici, 22. decembra 1888.

Ana vdova Kramerschitz.

Vabilo na naročbo.

S 1. dnem januarja začne v Ljubljani dvakrat na mesec izhajati nov političen in šaljiv list

„BRUS“.

(Urednik Ivan Železnikar.)

Obravnaval bode v resni in šaljivi obliki vsa dnevna vprašanja ter skrbel za čitateljev porok in zabavo. Poleg raznovrstne vsebine prinašal bode lepe ilustracije in slike odličnih narodnjakov.

Ker preneha „Rogač“, bode „Brus“ jedini šaljivi slovenski list, ki se bode vedno prizadeval, ustrezati občinstvu slovenskemu, katero prosimo, naj ga blagovoljoo podpira duševno in gmotno. „Brus“ stane za vse leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrt leta 1 gl. Naročnina pošilja se na „Brusovo“ opravništvo v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani.

D. r. VALENTINA ZARNIKA ZBRANI SPISI.

I. ZVEZEK:
PRIPOVEDNI SPISI.
UREDIL IVAN ŽELEZNIKAR

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bije, človeka pa ni! — Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slovenskega turista.

Knjžica je jako elegantno, po najnovšem uzorci in res krasno vezana. Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zarnikova v zlato in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena knjižice je 1 gl., s pošto 5. kr. voč. — Dobiti je v NARODNI TISKARNI v Ljubljani.

Lekarna Braunizer

uvaža neposredno najfineje zdravniško ribje olje z otokov Lofonden.

To ribje olje je najbolje in najfineje vrste in edino sposobno za zdravniško rabo.

Ribje olje, ki se prodaja v lekarni Braunizer, more se z vestjo priporočiti kot mogočno zdravilo in hranilo v vseh mrzličnih boleznih, v katerih prevaguje šibkost, kakor sušica, škrofeli, rahitizem, gnitje kostij, tori po vrstu, šibkost pri otrocih.

Najbolje zdravilo, ki vrača moč pri okrevanju od težkih bolezni, kakor so mačuh ali vročinska bolezen, milijarja, itd. itd.

S tem zdravniškim ribjim oljem, katero, predno se razprodaja občinstvu, se natančno razkroji in prešče v kemični delavnici naše lekarne, pripravlja se ribje olje z železnim prahom ter ribje olje z jodom in železom.

Najbolja gladila za zobe onemu, ki hoče ohraniti zdrave in lepe zobe ter dati ustom prikupljivo svežost in prijeten duh.

Prodaja dišav ali drog — kemijskih in zdravniških izdelkov — zdravilnih posebnosti — naravnih mineralnih vod — izdelkov za ranocelso zdravljenje — stvari s prožnega gumija in vulkanizovane robe — pasov — čistilnih brizgalnic vsake vrste — prožnih nogovic — zdravniških mijtov itd. itd.

Samo v lekarni Braunizer

v Gorici, Franca Jožefa cesta, štev. 6.

Naročila za deželo izvršijo se hitro.

Prvo skladišče. V Raštelji št. 2/25.

Darila za Božič in novo leto.

Dobil sem na veliko izbiro vse polno novih igrač za dečke in deklice ter premmnoge novosti za božično drevo; velikanško zbirko škornjev in čevljev tudi z dlako od znotraj v vseh velikostih. Vse po taki ceni, da se ni bati tekmovanja od nikogar.

JOSIP CULOT

v Raštelji.

Na deželo in na drobno.

Na deželo in na drobno.

Pošilja naročeno blago dobro spravljeno in poštnine prosto!

Visokočastiti duhovščini

priporočam se vljudno podpisani v napravo cerkvenih posod in orodja iz čistega srebra, fineškega srebra in iz medenine najnovjše oblike, kot

menstruac, kelihov, svetilnic, svečnikov

itd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim, ter jih v ognji pozlatim in posebrim. Čč. gg. naročniki naj mi blagovolé poslata iste nefrankovane.

Teodor Slabanja,
srebrar v Gorici, ulica Morelli štev. 17.

Pošilja naročeno blago dobro spravljeno in poštnine prosto!

BOŽIČNO DARILO.

Narodna Knjižnica. I. zvezek.

POBRATIMI.

Roman Spisal dr. J. Vošnjak. Elegantno vezan 1 gl. 20 kr. Dobiva se v Ljubljani v „Narodni tiskarni“, v Gorici pri kojgotržeih.

Želodčne bolezni hitro in gotovo ozdravi jeruzalemski balzam

edino in nepresegljivo želodčno zdravilo.

Izbrati v raznih želodčnih boleznih zdravilo, katero bi v resnici odgovarjalo namenu, ni lahka stvar dandanes, ko se prodajajo vsakovrstna taka zdravila.

Večji del onih kapljic, izlčkov itd. itd., ki se oznanjajo in priporočajo občinstvu z visoko letošimi besedami, ni drugega ko prevar, pogosto še škodljiva. Samo jeruzalemski balzam, uže davno znan po svoji priprosti sestavi in po oživljaljoči svoji moči na želodčne žive, si je pridobil prednost pred vsemi drugimi do zdaj znanimi pomočki, kar potrjuje njegova razprodaja, ki vedno raste.

Ta balzam, bogat krepečajoče moči kineskega r-barbara, korenike, ki je sploh znana po svojem pr e-bavnem uspehu, daje gotovo sredstvo proti želodčnim slabostim, izvirajočim iz nerednega prebavljanja. Zato se priporoča, ko jesti ne diši, proti neprijetni sapi, gajusu, riganju, zabasanju, nemorjaldnim težavam; pomaga tudi proti slatenici, glistam in boleznim v drobu.

Steklenica s podukom 30 kr.

Glavna zaloga v lekarni G. B. Pontoni v Gorici.

V TRSTU pri G. B. Rovis, v KORMINU pri A. Franzoni, v TOLMINU pri C. Palisca.

(J. C. GERBER) v Ljubljani

priporoča

svoje bogato in raznovrstno zalogo

slovenskih molitvenih knjig,

po jako nizkih cenah in različno vezanih, na primer v papirju, v pol usnji pozlačene, popolnoma v usnji z zlato obrozo, v rujavem usnji okovane, dalje vezane v slonovi kosti, v ponarejenom kristalu, v žamotu in plišu, s pozlačenimi vozli in s podobno v sredi. Izdeluje pa jih tudi, kakorkoli zahtevajo častiti naročniki.

Kdor vzame večje število knjižic, dovolim mu primerno znižanje cene (rabat).

Častite naročnike prosim, naj se kar naravnost na me obračajo.

Cenik pošljem na zahtevanje brezplačno in franko.

Dalje opozarjam svoje p. n. naročnike in kupovalce, da se že nekoliko časa prodajajo in širijo med ljudstvom slovenski molitveniki, ki niso na Kranjskem prišli na svitlo, katerih ni spisal kak gospod duhovnik in ki tudi nimajo knezoškofijskega potrjenja. Na teh knjigah se dalje nabujajo tudi taki napisi, kakor jih imajo knjige, ki so v moji zalogi in še celo trije različni napisi, med tem ko je vsebina pri vseh knjigah enaka.

♦ Dobivajo se po vseh knjigarnah. ♦

Anton Potatzky

v GORICI.

LE SREDI RAŠTELJA.

Najbolje založeno skladišče zimskih pletenin in čevljev,

igrač in lepotičij

za božič in novo leto,

vseh najnovjših društvenih iger za mlado in staro.

Velika zaloga slavno znanega papirja za cigarete

„LE GRIFFON“

Najnižje cene.

— Le sredi Raštelja. —